

MPRA

Munich Personal RePEc Archive

Can India and China change the world polarity?

Georgescu, George

15 September 2005

Online at <https://mpra.ub.uni-muenchen.de/42135/>
MPRA Paper No. 42135, posted 11 Nov 2012 17:35 UTC

Can India and China change the world polarity?

**George Georgescu
Senior Researcher
The Institute of National Economy**

Abstract. India and China are without doubt two superpowers in becoming, as they jointly own 40% of the world's population and about 20% from the global economy. Their accelerated growth paces (8 – 9 % in the last decade) put to hard trials the scenarios of world's development for a larger time horizon, which, in general, approach them independently. But, since the economic development of states in the globalization era relies decisively on the evolution of political interests games at planetary scale, the hypothesis of a strategic Indian-Chinese alliance determines another configuration of the future map of world's economy than the one perceived as predictable in the present. For better evaluation of such a possibility, we present in the following some recent economic earmarks of India's, respectively China's development, as well as, in conclusion some considerations with respect to the current fields of joint strategic interest of the two states, and their possible alliance.

Key words: world development; world polarity; globalization; China; India

JEL Classification: FO2

Pot schimba India și China polaritatea lumii ?

George Georgescu
Cercetător principal
Institutul de Economie Națională

Introducere

India și China reprezintă fără îndoială două superputeri în devenire, având împreună circa 40% din populația lumii și circa 20% din economia globală. Ritmurile lor accelerate de creștere (8-9% în ultimul deceniu) pun la grea încercare scenariile dezvoltării omenirii pe un orizont mare de timp, care, în general, le tratează independent. Cum însă dezvoltarea economică a statelor în era globalizării depinde în mod hotărâtor de evoluțiile jocurilor de interese politice la scară planetară, ipoteza unei alianțe strategice indo - chineze poate determina o altă configurație a hărții viitoare a economiei mondiale decât cea percepută ca previzibilă în prezent. Pentru evaluarea mai exactă a unei asemenea eventualități, prezentăm în continuare câteva repere economice recente ale dezvoltării Indiei și respectiv Chinei, precum și, în final, unele considerații privind actualele domenii de interes strategic comun al celor două state și posibila lor alianță.

India

Cu o suprafață de 3 mil. kmp și o populație de circa 1,1 mld. locuitori, India se situează între primele 10 mari puteri ale lumii, Produsul Intern Brut realizat în 2004 fiind de aproape 700 mld. \$. Ca nivel al PIB pe locuitor (numai circa 600 \$), India este o țară în curs de dezvoltare, având o economie hibridă, în care coexistă activități tradiționale, slab productive, cu sectoare ce dispun de cele mai avansate tehnologii, inclusiv spațiale și nucleare.

Ca ritm de creștere a PIB (o medie anuală de 6,8% în ultimul deceniu), India figurează în rândul țărilor emergente din Asia.

Politica internă din India a fost dominată mulți ani de o coaliție de centru-dreapta condusă de Partidul Naționalist Hindu (BJP), avându-l premier pe Atal Bihari Vajpayee, care, bazându-se pe obținerea unor rezultate notabile ale economiei și pe reluarea dialogului cu Pakistanul privind situația din Kashmir, a decis organizarea de alegeri anticipate, fiind aproape sigur de victorie. Astfel, în apr. 2004 s-a desfășurat în India un exercițiu democratic maraton, efectuat pe parcursul a trei săptămâni, cotate ca cel mai mare și complex din lume, care a implicat circa 380 mil. votanți (56% din numărul celor cu drept de vot).

Apreciate ca un succes din punctul de vedere al organizării, fiind și cele mai pașnice din ultimele decenii, aceste alegeri s-au încheiat însă cu un rezultat surpriză, fiind câștigate de Partidul Congresului, care, împreună cu partidele aliate (de stânga), a reușit să obțină majoritatea sufragiilor, în special pe seama voturilor din mediul rural și a păturilor sărace ale populației. Partidul Congresului a fost condus la victorie de liderul său Sonia Gandhi (soția fostului premier Rajiv Gandhi, asasinat în 1991). Originea sa ne-indiană (italiană), susceptibilă însă de a fi mereu incriminată de adversarii politici, a fost probabil și principalul motiv pentru care, după tatonări și ezitări, Sonia Gandhi a renunțat surprinzător la funcția de prim-ministru. Aceasta i-a fost încredințată reputatului economist Manmohan Singh, în vârstă de 71 ani, considerat eminența cenușie a Indiei, el fiind creditat cu meritul reușitei reformelor din anii '90. Premierul Singh a afirmat la investirea sa că în planul politicii economice interne reformele vor fi continuate, calmând oarecum temerile mediilor de afaceri interne și internaționale, datorate partidelor de stânga ce fac parte din coaliția la putere.

Performanțele recente ale Indiei sunt impresionante, ele datorându-se, într-o măsură importantă, liberalizării treptate a economiei și introducerii mecanismelor pieței în anii '90. În 2004, India a înregistrat o creștere economică robustă (+7,5%), așteptată să se mențină și în 2005 (+6,7%), ceea ce va contribui la ameliorarea situației de ansamblu. De remarcat că, pe latura ofertei, creșterea PIB din 2004 s-a datorat majorării în ritmuri apropiate atât a industriei și agriculturii, cât și a

serviciilor, iar pe latura cererii, aproape exclusiv pe seama celei interne, respectiv sporirea consumului final și a investițiilor, ambele susținute de relansarea creditului.

Chiar în condițiile deteriorării balanței comerciale ca urmare a majorării costului facturii energetice (în prezent se importă circa 50% din necesarul de gaz natural și circa 70% din cel de țiței), situația financiară externă a Indiei se dovedește de excepție. Autoritățile monetare au pus în funcțiune sisteme de control ce au permis identificarea, evaluarea și monitorizarea diferitelor tipuri de risc implicate în gestionarea rezervelor internaționale, în concordanță cu cele mai bune practici pe plan mondial. Majorarea substanțială a acestor rezerve (în dec. 2004, ele se cifrau la peste 130 mld. \$, acoperind 15 luni de importuri) s-a datorat excedentelor notabile ale contului curent ca urmare, în principal, a creșterii puternice a serviciilor internaționale (India este lider mondial în acest domeniu), precum și a transferurilor curente, inclusiv a influxurilor legate de veniturile repatriate de rezidenții indieni din străinătate.

De remarcat că India a devenit cel mai mare primitor de transferuri private din lume (peste 22 mld. \$ în 2004), precum și unul dintre cei mai importanți exportatori de software (peste 17 mld. \$ în 2004, cu 30 % mai mult față de 2003). Se estimează că India deține peste 40% din piața outsourcing-ului global în domeniul IT și al serviciilor „back office”, valorificând astfel avantajul comparativ al costului scăzut și calificării superioare a specialiștilor săi, inclusiv cunoașterea perfectă a limbii engleze.

În contextul reformelor economice, au fost eliminate unele restricții privind participarea capitalului străin la privatizarea băncilor și societăților petroliere. Astfel, companiilor străine le este permis începând din 2004 să investească 100% în societăți petroliere (producție și/sau distribuție), iar pentru bănci cota maximă de participare a capitalului străin a fost majorată de la 49% la 74%.

În 2004 s-au întreprins de asemenea o serie de acțiuni de relaxare fiscală, cele mai importante fiind scăderea taxelor vamale la bunurile neagricole de la 30% la 25%, eliminarea suprataxei de 4% la importul de produse electronice și IT, diminuarea la jumătate a accizelor la benzina de aviație și la componente pentru computere, respectiv la 8%, a taxelor

vamale la telefoane celulare de la 10% la 5%, la cărbune de la 25% la 15%, precum și la unele medicamente și echipamente medicale la 5%.

Deși aceste măsuri au un ușor efect negativ pe termen scurt în privința veniturilor bugetare, întreprinderea lor mizează pe impactul favorabil asupra menținerii unui ritm înalt al creșterii economice pe termen mediu și lung. Pornind de la faptul că vechiul sistem al TVA se baza pe o mare varietate de taxe și tarife și era apreciat, pe de o parte, ca greoi și complicat, iar pe de altă parte, ca ușor de eludat, de la 1 aprilie 2005 este aplicat un nou sistem, bazat pe două nivele de taxare: 4% pentru produse considerate de bază (unele produse agroalimentare și medicamente) și respectiv 12,5% pentru restul produselor comercializate. Ministrul de finanțe P. Chidambaram a declarat că aceasta reprezintă cea mai importantă reformă de la obținerea independenței Indiei și că guvernul speră într-o diminuare a evaziunii fiscale și respectiv majorare a veniturilor bugetare, care să conducă la diminuarea deficitului fiscal și realizarea pe termen lung a unui echilibru bugetar.

Evaluarea modului în care se prezintă economia Indiei este dominată totuși de un optimism moderat, având în vedere presiunile la care este supusă, determinate în special de creșterea cotațiilor țițeiului pe piața internațională. Implementarea unor strategii și politici de amortizare a acestor șocuri a redus presiunea lor asupra prețurilor interne, rata inflației menținându-se la circa 4% în ultimii ani, așteptându-se însă o ușoară creștere a acesteia în 2005, ca urmare a menținerii la cote ridicate a prețurilor petrolului.

Deși procesul de consolidare fiscală a continuat, în special la nivel regional, deficitul bugetar cronic (peste 9% în ultimii ani), care a agravat datoria internă, rămâne principala provocare pentru consacrarea unui calificativ mai înalt managementului economiei.

În acest sens, în finalul consultărilor privind Art. IV (cadrul macroeconomic) încheiate în martie 2005, FMI a recomandat Indiei să controleze mai strict datoria publică și deficitul fiscal și, dacă dorește consolidarea poziției sale în cadrul economiei globale, să elimine barierele comerciale existente, India rămânând unul dintre cele mai protecționiste state din Asia.

China

Cu o suprafață de 9,5 mil. kmp și o populație de 1,3 mld. locuitori, China este cotată în prezent ca cea de-a șasea mare putere economică a lumii, Produsul Intern Brut atingând peste 1650 mld. \$ în 2004.

Statul chinez este format din 23 provincii, 5 regiuni autonome și 2 Regiuni Administrative Speciale (Hong Kong și Macao). Provinciile beneficiază de un înalt grad de autonomie economică și administrativă, conducerea politică de la Beijing caracterizându-se prin mult pragmatism. Partidul Comunist Chinez a rămas dogmatic doar în privința doctrinei politice, în plan economic aplicând cu succes un program de liberalizare treptată și de tranziție la economia de piață, care a permis realizarea unui ritm mediu anual de creștere a PIB de peste 9% în ultimele două decenii, practic cel mai ridicat din lume.

Dezvoltarea economică spectaculoasă s-a datorat descentralizării deciziei la nivel micro-economic, creșterii rapide a exportului, promovării inițiativei private (în special după 1994), atragerii masive a capitalului străin, costurilor de producție competitive, ratei înalte a investițiilor, precum și succesului robust al Zonelor Economice Speciale. Beneficiind de facilități fiscale importante (din momentul realizării de profit 2 ani exceptare de la plata taxei pe profit și încă 2 ani reducere de 50%), aceste zone au atras fluxuri semnificative de ISD și au contribuit decisiv la realizarea unor rate înalte de creștere economică.

În anul 2004, PIB a înregistrat o rată record de 9,5%, dar pentru 2005 se așteaptă o încetinire relativă a creșterii economice, respectiv 8,5%. Cu toate acestea, în trim. I 2005 economia Chinei nu a dat semne de slăbiciune, PIB-ul crescând cu 9,5%, în special pe seama majorării formării brute de capital fix.

Comerțul exterior continuă să reprezinte motorul dezvoltării economiei, așteptându-se ca în 2005 volumul total al acestuia să atingă peste 1300 mld. \$, respectiv o creștere cu circa 16% față de 2004 și menținând importante excedente ale balanței comerciale.

China a devenit o piață strategică și o bază manufacturieră la nivel planetar (în regim de outsourcing) pentru multe corporații transnaționale,

prin încurajarea transferului tehnologic, precum și a investițiilor aferente. Guvernul va continua să sprijine dezvoltarea sectoarelor care lucrează în regim de perfecționare activă (Inward Processing Trade - IPT), considerată coloana vertebrală a exporturilor și importurilor. Volumul comerțului exterior desfășurat în regim IPT a atins circa 500 mld. \$ în 2004, reprezentând 45 % din totalul schimburilor comerciale ale Chinei.

Situația financiară externă a Chinei este de excepție. Rezervele valutare internaționale se mențin la un nivel înalt, acestea atingând 660 mld. \$ la finele lunii martie 2005, acoperind 10 luni de importuri. China a devenit al treilea mare creditor al lumii, cu o rată a lichidității internaționale de peste 700%.

China a reușit atragerea unor importante fluxuri ISD (stocul acestora existent la finele anului 2004 era estimat la circa 500 mld. \$), doar în 2004 ele depășind 60 mld. \$.

În ultimii ani se înregistrează un alt fenomen, legat de investițiile din ce în ce mai mari ale unor companii chineze în străinătate. În 2004, valoarea acestor investiții în exteriorul Chinei a atins circa 4 mld. \$, din care mai mult de jumătate în țări din America Latină, iar 40% în state asiatice, majoritatea fiind orientate către industria extractivă, comerț și servicii comerciale. În plus, cifra de afaceri a companiilor chineze implicate într-o serie de lucrări complexe în străinătate a fost de 17,5 mld. \$ în 2004.

Autoritățile chineze sunt confruntate în prezent cu problema adoptării unor politici monetare mai restrictive în încercarea de a tempera expansiunea economiei, aflată la limita supraîncălzirii, având de luptat și cu obiectivul menținerii cursului de schimb la paritatea fixă 1 \$ = 8,28 yuani. Eforturile SUA de a determina China să renunțe la sistemul parității fixe a monedei naționale (considerat că avantajează produsele chinezești la export), nu au dat rezultate deocamdată. Oficiali ai băncii centrale chineze au reiterat că politica monetară se găsește în tranziție către un curs de schimb flotant, neindicând însă vreun termen precis pentru finalizarea acestuia.

Însuși Alan Greenspan, guvernatorul FED, o voce autoritară în peisajul financiar global, a declarat că introducerea (ca sancțiune) a suprataxei de 27,5% la importurile din China ar fi o eroare din partea

Senatului SUA, semnificând întoarcerea la protecționism, ceea ce ar lovi și standardul de viață al consumatorilor americani. El a mai afirmat că aprecierea yuan-ului ar fi de natură să contribuie la restabilirea echilibrului comercial și financiar global, dar nu există nici o dovadă credibilă că aceasta ar conduce și la revitalizarea economiei americane, precum și la menținerea locurilor de muncă, acestea din urmă depinzând mai degrabă de capacitatea SUA de absorbție a ajustărilor structurale necesare.

În ceea ce privește actualizarea modelului de creștere economică a Chinei în perspectivă, autoritățile de la Beijing au făcut recent unele clarificări. Astfel, în următorii 15 ani, economia chineză are de rezolvat patru mari sarcini: industrializarea, urbanizarea, îmbunătățirea sistemului de piață și continuarea integrării în economia globală.

În condițiile menținerii unor ritmuri medii anuale de creștere de 9-10%, se așteaptă ca PIB-ul total al Chinei la orizontul anului 2020 (în jur de 5000 mld. \$, respectiv 3000 \$ pe locuitor) să îl depășească pe cel al Franței, Regatului Unit, Germaniei, apropiindu-se de cel al Japoniei, dar situându-se la jumătatea celui al SUA.

Modelul economic actual, bazat pe consumuri specifice mari de resurse, va suferi modificări importante prin stimularea dezvoltării sectoarelor high-tech și nepoluante, precum și a serviciilor, impunându-se printre altele reorientarea investițiilor, adecvarea mecanismului prețurilor la necesitatea alocării optimale a resurselor, inclusiv ajustarea prețului apei și pământului.

Se prevede ca procentul de urbanizare a populației să crească la 55-60% în 2020, ceea ce creează spații uriașe pentru creșterea economică, dar și obligații suplimentare din partea guvernului central și a administrațiilor regionale pentru crearea de locuri de muncă în sectoarele neagricole și pentru evitarea tensiunilor sociale generate de adâncirea decalajelor în distribuția veniturilor.

Pe latura externă, China va continua tranziția rapidă de la o economie închisă la una deschisă, ceea ce face necesară o schimbare structurală fundamentală și în domeniul exporturilor, de la predominanța produselor labor-intensive la cele cu conținut ridicat de tehnologie. De asemenea, instituirea unui mecanism financiar capabil să prevină

riscurile unui dezechilibru generat de enormele rezerve valutare internaționale este considerat vital pentru asigurarea unei creșteri economice sustenabile, precum și a securității naționale.

O posibilă alianță strategică India-China

Din punctul de vedere al localizării lor pe arena internațională, în general se apreciază că economia Indiei este în competiție cu cea a Chinei, ambele fiind considerate super-puteri în devenire. După cum relevă un recent studiu (Cerra V. și alții, 2005) India și China nu se concurează atât de puternic pe cât pare, doar un sfert din produsele lor de export intrând în competiție directă pe piețe terțe.

Paradoxal, deși ambele țări au mari avantaje comparative în exportul de textile, ele s-au specializat în diferite segmente ale largii game a acestora, India mai mult către materiale textile și alte bunuri intermediare, iar China cu precădere în confecții și alte produse finite. De fapt India, alături de China, se profilează drept marii câștigători ai sfârșitului erei cotelor (expirarea Acordului Multi-Fibre de la 1.01.2005). De remarcat că sectorul textile-confecții din India contribuie cu peste o cincime la încasările din exporturi, ocupând în prezent circa 35 mil. persoane. Conform unui studiu al OMC (2005), se așteaptă ca India să-și majoreze ponderea în exporturile mondiale cu produse textile de la 3% în prezent la circa 15 % în 2010, respectiv o creștere valorică de la 12 mld. \$ la 40 mld. \$.

Comparația cu China pune în evidență însă unele vulnerabilități ale Indiei, precum și existența unor decalaje susceptibile să se adâncească în timp, în condițiile unor ritmuri ușor superioare de creștere a economiei chineze. Pe lângă conflictele etnice din unele regiuni și situația încă neclară privind Kashmirul indian, prezența în cadrul coaliției guvernamentale a 4 formațiuni de stânga, inclusiv Partidul Comunist, care s-a opus recent unor proiecte de privatizare, demonstrează o oarecare instabilitate de care suferă cadrul politic actual din India, cu efecte asupra consistenței politicilor sale economice, spre deosebire de China, unde strategia dezvoltării urmează în mod constant linia programată de liderii de la Beijing.

Un punct vulnerabil al economiei indiene rămâne sectorul agricol, care ocupă 2/3 din populație, și contribuie cu peste 20% la crearea PIB, dar producția este strict dependentă de condițiile climaterice (în special musonul), infrastructurile de susținere agricolă (energetice, de transport, financiare, de management) fiind slab dezvoltate. De altfel, între cele două țări există importante decalaje în privința infrastructurilor de transport și energetice (în cazul acestora din urmă este semnificativ spre exemplu că producția de energie electrică în China depășește 5 000 kwh pe locuitor, în timp ce în India aceasta este sub 1000 kwh).

Gradul de dependență a economiei reale de importurile energetice, respectiv elasticitatea consumului de petrol la creșterea economică este mai mare în cazul Indiei, ceea ce o face sensibilă la fluctuațiile prețurilor mondiale (s-a estimat că majorarea prețului barilului de țiței cu 10 \$ conduce la diminuarea cu un punct procentual a ritmului creșterii economice și la sporirea cu 2 puncte procentuale a ratei inflației).

Cadrul macroeconomic al Indiei este marcat de slăbiciunile generate de marile deficite fiscale, care alimentează creșterea datoriei publice. Cu unele excepții, mediul de afaceri este mai puțin atractiv decât în China, iar cadrul normativ nu atât de permisiv (încărcat și de rigiditatea excesivă a legislației muncii), ceea ce determină fluxuri ISD mult inferioare (stocul cumulat al FDI reprezintă 5,5% din PIB în India, față de 35% în China).

În timp ce creșterea anuală a exporturilor în ultimul deceniu a atins 18% în cazul Chinei, asigurându-i o cotă de peste 6% din piața mondială, exporturile Indiei s-au majorat cu doar 9% anual, cota de piață menținându-se sub 1% în prezent.

În opinia noastră, pe termen mediu și lung, India nu se poate dovedi un competitor veritabil pentru China în bătălia pentru piața mondială, dar o eventuală alianță politică și economică ar fi într-adevăr de natură să încline în favoarea Asiei balanța echilibrului global.

Dinamica relațiilor Indiei cu China, caracterizate până nu demult de o anumită răceală, determinată de un diferend de frontieră datând din 1962, precum și de bunele raporturi sino-pakistaneze, a înregistrat o evoluție spectaculoasă în ultima perioadă. India și China au lansat recent primul dialog strategic, din care evident că nu au lipsit abordări ale

dezvoltării economice accelerate pe care o parcurg ambele state, de la valorificarea poziției lor geostrategice în raport cu rezervele de hidrocarburi din Rusia și Asia Centrală, până la intensificarea relațiilor comerciale și de cooperare bilaterală.

În acest context, în aprilie 2005 a fost semnat acordul de reglementare a diferendului de frontieră, iar China a reiterat sprijinul acordat candidaturii Indiei ca membru permanent în Consiliul de Securitate al ONU, în cazul aprobării de către Adunarea Generală a extinderii acestuia.

Chiar dacă în prezent India menține o relativă echidistanță față de SUA și China, părându-i să-i convină mai mult poziția de lider regional în zona Asiei de sud-est și fără să se lase angrenată pe moment de o parte sau alta a celor două super-națiuni, evoluții ulterioare ale scenariului mondial nu pot exclude formarea unui pol asiatic de putere. Din acest punct de vedere se remarcă o declarație din aprilie 2005 a premierului Wen Jiabao conform căreia dacă India și China cooperează în industria IT, respectiv combinarea forței Chinei în domeniul hard-ware cu specializarea Indiei în soft-ware, vor fi capabile să conducă lumea, ceea ce ar semnifica și intrarea IT în „secolul asiatic”. Chiar dacă propunerea Chinei nu a primit un răspuns ferm deocamdată din partea Indiei, doar faptul că ea rămâne valabilă poate deschide o altă viziune asupra perspectivei de evoluție a lumii.

Un segment aparte al unei alte posibile viitoare cooperări indo-chineze la scară mondială este cel energetic. India este rămasă în urma Chinei în privința programării pe termen lung a securității energetice, în concordanță cu ritmurile rapide de creștere economică, intenționând să susțină eforturile de restructurare a corporațiilor de stat din domeniul petrolului și gazului natural, astfel încât ele să poată deveni competitive pe piața globală a energiei.

În condițiile menținerii ritmurilor actuale de dezvoltare economică, India, ca și China, urmează să-și dubleze consumul de energie până în anul 2020. Intersectarea recentă, pe teren rusesc, a intereselor energetice ale Indiei și Chinei, face să devină posibilă ipoteza unei trilaterale inedite a secolului XXI. În iunie 2005, miniștrii de externe din India, China și Rusia s-au întâlnit la Vladivostok, pentru prima dată în afara vreunui for

internațional, tema centrală a discuțiilor fiind cea a intensificării cooperării economice, în scopul nedeclarat al contrabalansării influenței SUA în Asia.

În acest context, atât India, cât și China au solicitat explicit Rusiei sporirea livrărilor de energie din imensele rezerve siberiene, evident, cu implicarea lor în explorarea și exploatarea acestora. În scurt timp Rusia, nerestricționată de OPEC, ar putea deveni principalul jucător pe piața energetică mondială, ceea ce i-ar satisface orgoliul pierdut de super-putere, iar India și China ar putea beneficia de energie pe termen lung, dacă nu la prețuri preferențiale, cel puțin nu atât de instabile ca în ultimii ani, ceea ce reprezintă o condiție vitală pentru dezvoltarea lor accelerată.

Indiferent de poziția Moscovei, încheierea unei alianțe strategice doar între acești doi importanți consumatori mondiali, poate avea efecte decisive asupra configurației viitoare a cererii pe piața internațională a țițeiului și gazului natural, implicit, a parametrilor unui nou echilibru global al energiei, precum și, în consecință, asupra schimbării polarității lumii către Asia.

Bibliografie

Cerra V., Rivera S.A., Saxena S.C. (2005) *Crouching Tiger, Hidden Dragon: What Are the Consequences of China WTO Entry for India's Trade*, IMF WP/05/101, May.

Greenspan A. (2005) *Punishing Chinese goods to fail*, New York Times, June 24.

IMF (2005) *India: 2004 Article IV Consultation - Staff Report*, IMF Country Report No. 05/86, March.

IMF (2005) *Statement by Honourable Finance Minister Mr. P. Chidambaram*, International Monetary and Financial Committee, Eleventh Meeting, April 16.

IMF (2005) *Statement by Mr. Li Ruogu, Deputy Governor of the People's Bank of China*, International Monetary and Financial Committee, Eleventh Meeting, April 16.

Krueger A. O. (2005) *China and the Global Economic Recovery*, American Enterprise Institute Seminar, Washington, D.C. January 10.

Kumar N., Joseph K.J. (2005) *Export of Software and Business Process Outsourcing from Developing Countries: Lessons from the Indian Experience*, Asia-Pacific Trade and Investment Review, Volume 1, No 1, April.

Manmohan S. (2005) *Competition is a two-edged weapon*, interview to PBS, Business Desk, Rediff India.

Nordås H. K. (2005) *The Global Textile and Clothing Industry post the Agreement on Textiles and Clothing*, WTO Geneva, Switzerland.

Prasad E., Rumbaugh T., Wang Q. (2005) *Putting the Cart Before the Horse? Capital Account Liberalization and Exchange Rate Flexibility in China*, IMF, PDP/05/1.

Rajan R. (2005) *India - A Hub for Globalization*, Pravasi Bharati Divas Conference, New Delhi, India, January 7.

Times of India (2005) *Breaking Ice at Vladivostok: China, Russia and India set the ball rolling*, June, 3.

Xinhua News Agency (2005) *IT Asia Century to Come with China, India Cooperation*, April 11.

WTO (2005) *World Trade Report. Trade, Standards and the WTO*, WTO Geneva, Switzerland.